

**Sie befinden sich hier
Kathrin Passig**

Je možné, že se mi mé vzpomínky pletou, jistě jsme už někdy s Annou na nějakou horu v zimě lezly, ale to už musí být déle, než pouze jedna noc a odpoledne. Hodí se to k ostatním nesmyslným obrazům. Co si mám počít v mé situaci s vnějším pohledem jedné bavorské lékárny, ve které jsem si před patnácti lety pořídila zubní kartáček? Co chce mladá, černobílá kočka, kterou učitel na základní škole nakopnul před očima třídy? Skrývá vzpomínka na nečitelně označený kus dálnice nějaký skrytý význam, který jen nemohu rozluštit? Možná kolem mě můj život už dlouho obchází ve spořádaném a filmově cenném ztvárnění, ale já už nejsem intelektuálně schopná tento film sledovat.

Mohlo by to být horší. Alespoň jsem se nepokusila rozdělit se o svůj proviant s nepřítomnou Annou. To by bylo obtížnější, než strčit ty čtyři kousky českých sušenek do kapsy její bundy, ne do moje. Ne, tady se mi pletou dvě myšlenky jedna přes druhou, což je za těchto okolností asi normální a nikoho to nemusí dále znepokojovat. Musím jen oddělit ty správné myšlenky od těch nesprávných jako sněhové vločky od peří. Anniny kapsy u bundy jsou teď mými kapsami. Mohly by být nepřístupné – musím později sdělit výrobci své úvahy o zipch – ale jsou to moje kapsy u bundy a moje sušenky. **Nemusím se o ně s nikým dělit.**

Chudý jako český překladatel:

Finanční ohodnocení, které je překladateli za literární překlad vyměřeno, se mi zdá skoro neuvěřitelné. Něco tak časově náročného přece člověk nemůže dělat za takhle směšné částky. Kolik času zabere překladateli celý proces překládání průměrné knihy?